

1. november 2021
J.nr. 2020 - 6100

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 7 - Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven og ligningsloven (Kompetence til godkendelse af oplysningsskemaet m.v., regnskabsføring i fremmed valuta for visse udenlandske kulbrinteskattepligtige, lempelse af kravet om udarbejdelse af transfer pricing-dokumentation i visse rent danske situationer, justering af straffebestemelsen om indgivelse af land for land-rapport, beskatning af lejeindtægter ved udlejning af helårsbolig og godkendelse af små patientforeninger for sjældne sygdomme som almenvelgørende foreninger m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 5 af 18. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Morten Bødskov

/ Per Hvas

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre uddybende for, hvad der menes, når det fsva. forslaget om at tillade regnskabsføring i fremmed valuta for visse udenlandske kulbrinteskattepligtige på s. 6 i lovforslagets anføres, at ”Den byrde, dette er for virksomhederne, kan være en hindring for den frie etableringsret, jf. TEUF art. 49-55”, herunder om Skatteministeriet faktisk ved, at den nuværende lovgivning er i strid med den frie etableringsret, eller om den blot kan være?

Svar

Efter gældende regler om regnskabsføring i fremmed valuta kan virksomheder udarbejde deres skattemæssige opgørelser og årsregnskab i fremmed valuta, hvis den skattepligtige er omfattet af skattekontrollovens § 29, stk. 1. Lovforslaget sikrer, at de skattepligtige, som kun er skattepligtige efter kulbrinteskattelovens § 3, får samme mulighed, som andre skattepligtige til Danmark allerede har, hvilket vurderes at være både rimeligt og naturligt.

Lovforslaget ligestiller på den måde de udenlandske virksomheder, som alene er skattepligtige efter kulbrinteskattelovens § 3, med de virksomheder, som i dag allerede kan anvende reglerne om regnskabsføring i fremmed valuta.

Når det på side 6 i lovforslaget anføres, at den byrde, som de pågældende virksomheder har ved ikke at kunne regnskabsføre i fremmed valuta, kan være en hindring for den frie etableringsret, er der tale om en vurdering baseret på EU-Domstolens praksis vedrørende restriktioner i den frie bevægelighed.

I EU-Domstolens dom af 15. maj 1995 i sag C-250/95, *Futura Participations*, fastslog EU-Domstolen, at den frie etableringsret var til hinder for en luxembourgsk foranstaltning, der medførte, at et fransk selskab med filial i Luxembourg kun kunne få mulighed for at fremføre eventuelt underskud i den skattepligtige indkomst ved at føre et særskilt regnskab for filialens udøvede virksomhed i Luxembourg i overensstemmelse med luxembourgske regler samt ved at opbevare regnskabet fysisk i Luxembourg. Reglerne var af Luxembourg begrundet af hensynet til en effektiv skattekontrol.

Domstolen fremhævede, at reglerne ville medføre administrative byrder, som kunne udgøre en hindring for den frie bevægelighed, da selskabet ud over sit eget regnskab ville skulle føre et særskilt regnskab for sin filial efter de gældende luxembourgske regler samt opbevare det fysisk i Luxembourg.

Domstolen anerkendte, at hensynet til effektiv skattekontrol udgør et såkaldt alment tvingende hensyn. Det vil sige, at hensynet som udgangspunkt kunne begrunde en hindring af den frie etableringsret. For at være et gyldigt alment tvingende hensyn gælder dog i henhold til EU-retten to yderligere kriterier: At den pågældende foranstaltning er egnet til varetagelsen af dette hensyn, og at den er proportionel. Domstolen vurderede imidlertid, at kravene om at føre særskilt regnskab for filialer samt om fysisk opbevaring af regnskaberne i Luxembourg ikke var egnede til varetagelse af en effektiv skattekontrol.

På baggrund af principperne i ovenstående dom vurderer Skatteministeriet, at den administrative byrde, som gældende regler påfører udenlandske virksomheder, som alene er skattepligtige efter kulbrinteskattelovens § 3, formentlig er en EU-retsstridig restriktion i den frie bevægelighed.